

Jubileumi munkaverseny

Anyagtakarékosság, több termék

A kohászatban, a gépiparban és a villamosenergia-iparban az év eddig eltelt részében a termnek megfelelően növekedett a termelés, kiegyensúlyozottabbá vált a gazdálkodás, javult a szállítások ütemessége, s mindehhez jelentősen hozzájárult a széles körben kibontakozott jubileumi munkaverseny — állapította meg a Kohó- és Gépipari, valamint a Nehézipari Minisztérium és a Vasas Szakszervezet, értékelve a vasasüzemek munkaversenyének helyzetét. Húsz nagyvállalat és 250 brigád munkaverseny-vállalásának időarányos teljesítését vizsgálták meg, és összesen 101 vállalat és intézet, valamint a Csepel Vas- és Fémművek, a MEZŐGÉP Tröszt és a Magyar Villamosművek Tröszt erre vonatkozó féléves értékelő jelentését összegezték.

A három iparág dolgozója a jubileumi versenyben vállalták, hogy a 757 millió óra hasznos munkaidőalapot jobb gépkészítéssel és munkaszervezéssel 11 millió munkaórával növelik — ezt fél év alatt csaknem 50 százalékra teljesítették.

Külön is értékelték a kohászati vállalatok többletermelésre tett vállalásainak eddigi eredményeit. A kollektívák az igényeknek megfelelően 50 000 tonna acél, 70 000 tonna hengerelt árú és 20 000 tonna nyersvas tervben felüli legyártását irányozták elő; ezek általában időarányosan teljesültek, kisebb lemaradás csak az acéltermelésben van.

A gyárak, vállalatok nagy figyelmet fordítanak a szocialista, s ezen belül is a szovjet exportkötelezettségek maradéktalan, határidőre való, pontos teljesítésére.

A sertéshústermelés új gazdasági szabályozóiról

Sajtótájékoztató

Banke Antal, az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt vezérigazgatója szerdán tájékoztatta az újságírókat a sertéshústermelés új gazdasági szabályozóiról.

Elmondotta, hogy a tröszt — élve a központi szervek által nyújtott lehetőséggel — az utóbbi két évben számos intézkedést tett a sertésállomány, illetve a vágósertés-termelés egyenletes növelésére. Az intézkedések eredményeként 1976-77-ben valamennyi termelő szektorban növekedett a sertésállomány, és idén a vágósertés-termelés is, amely várhatóan meghaladja az előző évit, valamint a tervezettét. Ez azt jelenti, hogy az V. ötéves terv első két évére előirányozott vágósertés-termelés és felvásárlás összességében teljesül.

Idén egymillióval több sertésre számítanak, mint 1976-ban. Ebből 500 ezret a nagyüzemek adnak, s ugyanennyit a háztáji termelők. A kedvező eredmények nyomán azon igyekeznek, hogy ez a helyzet stabilizálódjon, illetve a következő években a termelés fokozását is tervezik. A cél az, hogy 1980-ig további évi 500 ezerrel növekedjen a nagyüzemekből átvett sertések száma, a kistermelői kínálat pedig nagyjából a jelenlegi szinten alakuljon. Mivel két szektorról van szó, kétirányú intézkedéseket is hoztak. A nagyüzemekben a termelés fokozását eddig főként a telepek rekonstrukciójával, illetve bővítésével érték el; a következő időszakban ilyen felújításokra már kisebb mértékben lesz csak lehetőség, ezért előtérbe kerül az új telepek építése, amihez kedvezményeket biztosítanak. A kistermelők sertésüzemeltetését továbbra is kifizetődővé teszik az új árak, amelyek lényeges módosításokat nem tartalmaznak a jövedelmezőséget illetően — esetenként még kedvezőbb jövedelmezőséget tesznek lehetővé —, csupán az ügyvitelt teszik egyszerűbbé, és áttekinthetőbbé válik a kistermelői ártámogatási rendszer is.

A nagyüzemi vágósertés-termelés fejlesztésére a megévő hagyományos és szakosított hízalótelepek korszerűsítéséhez, illetve új épületekkel való bővítéséhez és új szakosított telepek építéséhez igénybe vehető építési-beruházási támogatást 1978. január 1-től fix összegű támogatásra alakítják át. Ezek szerint a meglévő telepek, malacnevelők és előhízaló épületeik ketreces malacnevelésre való korszerűsítéséhez ketrecenként kétezzer forint, a meglévő telepek új épületekkel való bővítéséhez — új ketreces malacnevelő építése esetén

— négyzetméterenként 3700 forint, új hízalóépület vagy kocaszállás építésénél pedig négyzetméterenként 3500 forint, továbbá új szakosított sertésüzemtelep építéséhez — pályázat alapján — hízalóterületenként 7000 forint összeg vehető igénybe. Környezetvédelmi célokkal kapcsolatban is a jelenleginél nagyobb összegű állami támogatásra számíthatnak a gazdaságok.

A nagyüzemi férőhelyek bővítésénél az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt részére is különféle támogatásokat engedélyeztek. A határozatok nyomán egyebek között a hízalókat bővíthetik, s ez egyenletesebbé teszi a malac-süldő elhelyezést, felnevelést. Ugyanakkor a mezőgazdasági nagyüzemek a tröszttel kötött ötéves szerződés alapján további fix összegű állami támogatást élveznek majd, abban az esetben, ha megfelelő feltételek szerint régebbi épületeiket, illetve az 1976-tól rendeltetésszerűen, illetve folyamatosan nem hasznosított épületeiket malacok és süldők elhelyezésére és hízalásra teszik alkalmassá.

A nagyüzemek vágósertés-értékesítésénél 1978. január 1-től a következő felvásárlási árvaltozások történnek: a nagyüzemeknél élőállapotban minősített sertések alapárai kilogrammonként 2 forinttal növekednek. Az alapáremeléssel egyidőben megszűnik az eddig érvényben levő kilónként 1,50 forintos nagyüzemi prémium. A kistermelők továbbra is számíthatnak az értékesítési biztonságra, a kiegyensúlyozott takarmányellátásra, a tovább javuló anyagi-műszaki ellátásra, továbbá arra, hogy jövedelmességük színvonaluk és anyagi érdekeltségük ezután sem szenved csorbát. Változtatják a szerződések feltételeit; ugyanakkor sor kerül a felvásárlási árak korrekciójára, illetve egyszerűsítésére.

A jövő év január 1-től — a nagyüzemekhez hasonlóan — az élő állapotban minősített összes sertés alapárát kilogrammonként 2 forinttal növelik. Ennek megfelelően súlykategóriánként a 100—125 kilogrammos élő állapotban minősített sertés alapára a kilogrammonként jelenleg 25,50 forintról 27,50 forintra nő. Az alapáremeléssel egyidejűleg megszűnik az 1977. évben kilogrammonként fizetett egyforintos időszakos felár, és a háztáji sertéstápok mázsánként 20 forintos árkedvezménye. Az új sertésalapárakon felül a kistermelőket változatlanul megilleti az első évben a kilogrammonként 0,50 forintos, a második évben a kilogrammonként 1 forintos, a harmadik évben pedig az 1,50 forintos több éves szer-

ződéses felár. A mezőgazdasági nagyüzemek és az ÁFESZ-ek részére a kistermelőktől átvett hizott sertések után továbbra is kifizetik a kilogrammonként 1 forintos mennyiségi felárát, amelyet a nagyüzem és az ÁFESZ a kistermelővel kötelező megosztani. Azok a termelők, akik egy naptári éven belül — egy vagy több tételben — legalább 20, a szerződéses feltételeknek megfelelő sertést adnak át, kilogrammonként 1 forintos mennyiségi felárát kapnak. Mindent egybevetve: 1978. január 1-től az alapáremelés, a több éves szerződéses felár és a mennyiségi felárak a kistermelőknek a 100—120 kilogrammos súlykategóriába tartozó hús- és húsjellegű sertések után kilogrammonként 28—29,50 forintos átvetteli árat biztosíthatnak, ami egyértelmű gazdaságosságot jelent.

Az új rendelkezések a szerződéses fegyelem megszüntetésére is irányulnak; azért is, mert az ipar most már hosszú évek óta nem tud egy évvel korábban választ adni arra, hogy valójában milyen lesz a következő évi vágósertés-kínálat. Miután a téveszertvárgyaló közgyűléseken amúgy is határozatot születik a következő évi sertésnevelésre vonatkozóan, arra kéri az üzemet, hogy egyéves szerződést kössenek az iparral. Ezt a szerződést negyedévenként lehet pontosítani, esetleg megváltoztatni, módosítani, de azt mindenképpen el akarják érni, hogy az ipar legalább a nagyüzemi tervekkel egy évvel korábban megismerje, és felkészülhessen az állatok átvételére, fogadására. A kistermelők szerződési rendszerében — összefüggésben a szerződéses fegyelemmel — bizonyos változtatásokra kerül sor.

Halak autón, vasúton

A Halértékesítő Vállalat vonatokban, tehergépkocsikon szállítja az ország különböző városaiba a halat. A fehérjegyű húsáruból naponta két vagon érkezik a Józsefvárosi teherpályaudvarra. A HALÉRT Gönczi Pál utcai elosztó- és hűtőtelepén reggeltől estig teherautók hozzák vizsik az élő halat. Képünkön: A Hortobágyi Állami Gazdaságból érkezett halat fogadják?

Mi lett a kommunisták javaslataival a DÉLÉP-nél?

Amikor a Délmagyarországi Magas- és Mélyépítő Vállalatnál — DÉLÉP-nél — is elbeszélgettek a párttagokkal, több mint 400 kommunistaival a tagkönyvcseré kapcsán, több észrevétel és javaslat hangzott el a párt belső életével, gazdaságpolitikai kérdésekkel, a vállalat gazdasági vezetésével kapcsolatban. A nyílt, őszinte légkör megteremtéséhez alapot adtak a XI. kongresszus határozatait, azokból a párt tagjaira vonatkozó kötelezettségek és jogok. Ezért volt itt is foganatja a kritikának és önkritikának, amikor ki-ki véleményét mondott a párt politikájáról, alapszervezetek vezetőségének munkájáról, és pártbeli saját tevékenységéről is számot adott, ha volt miről. Ha nem volt, akkor pedig arról kérdezték, hogy mi hátráltatta, mi tartotta vissza a pártunktatól.

A jó és rendszeres információ-sürgtetése, számonkérése váltotta ki annak idején a kommunisták általános véleményét a DÉLÉP-nél, hogy szorosabbra kell tenni a pártvezetőségek, a vállalati pártbizottság és az alapszervezetek kapcsolatát a munkában. Igényelték, hogy párt-, gazdasági és tömegszervezeti vezetők sűrűbben látogassanak el a munkahelyekre és beszéljessenek el a dolgozókkal, érdeklődjenek problémáikról. Ugyanezt kérték az MSZMP Szeged városi bizottságától is.

A gazdaságpolitikai kérdések, a gazdasági vezetés kapcsán ugyancsak voltak észrevételek az elbeszélgetéseken. Ezen a téren is lassú volt az információ. Szóval tették a kommunisták, hogy vállalati utasításokról, rendelkezésekről a dolgozók nem kapnak rendszeresen tájékoztatást. A hatékonyabb munkáról, a vállalati belső tartalmakról, munkaadó-üzemvezetéséről is sok szó esett. Hangoztatták, hogy nemcsak a pártvezetőségeknek és tagjaiknak kell foglalkozni eredményesen a munkafegyveléssel, a takarékos gazdálkodással, a kétféle munka és gépi eszközök jobb kihasználásával, hanem a gazdasági vezetőknek is, a brigádvezetőktől az üzemigazgatókig, a művezetőktől az üzemvezetőkig. Az sem maradt szó nélkül, hogy jobban ki kell használni a munkaverseny-mozgalomban az anyagi és erkölcsi ösztönzés adta lehetőségeket, a szocialista brigádok kollektív erejét, kezdeményező-készségét. A gazdasági vezetőktől pedig azt várják el a DÉLÉP kommunistái, hogy jobban éljenek a párt- és társadalmi szervek véleményezési jogával. Abban viszont, hogy az üzemi demokrácia fórumai ne legyenek formálisak, hanem tartalmazzanak gazdagodjanak, sokat tehetnek a munkahelyek gazdasági vezetői is.

1.

Néhány pártagnak fel is rótták, hogy nem tesz maradéktalanul eleget a párt megbízatásának; a pártrendezvényeken passzív, elhanyagolja politikai továbbképzését, stb. Akit ilyenmérték elmarasztaltak a DÉLÉP pártalapszervezeteiben az elbeszélgetéseken, azok megígérték, hogy változtatnak magatartásukon. Voltak, akik nem vállalták a párttagsággal járó magasabb követelményeket, a pártélet normáit. Ez a szókimondás jobban becsülendő, mint az össze-vissza ígértetés, vagy hallgatás, lapulás. Ezek kivételével a DÉLÉP kommunistái egyetértettek abban, hogy jól kell ismerni a párt politikáját és azt jobban is képviselni a munkahelyen, a magánéletben, és minden fórumon.

Igényelték ugyanakkor a pártoktatásban a magasabb mércét mind tematikában, mind pedig az előadó felkészültségében. Illeszkedjen a pártoktatás témakörébe a helyi problémák magyarázata és azok megoldására is mozgósítsan az előadó. Ennek kapcsán tették szóvá azt is, hogy a pártrendezvényeken a napirenden szereplő témák túlzottan a gazdasági kérdéseket állítják középpontba, és emiatt a perifériára szorul a párt belső életével, az ideológiával, a kultúrával való foglalkozás, a bel- és külpolitikai tájékoztatás. Az alapszervezetek munkájában viszont kulcsfontosságúnak tartották a DÉLÉP kommunistái a pártcsoportok tevékenységének javítását, önállóságuk, kezdeményezésük kibontakoztatását. Csak a rendszeresen és jól tájékoztatott pártcso-

portvezető tud ugyancsak rendszeresen és meggyőzően tájékoztatni és mozgósítani a párt politikája mellett.

A jó és rendszeres információ-sürgtetése, számonkérése váltotta ki annak idején a kommunisták általános véleményét a DÉLÉP-nél, hogy szorosabbra kell tenni a pártvezetőségek, a vállalati pártbizottság és az alapszervezetek kapcsolatát a munkában. Igényelték, hogy párt-, gazdasági és tömegszervezeti vezetők sűrűbben látogassanak el a munkahelyekre és beszéljessenek el a dolgozókkal, érdeklődjenek problémáikról. Ugyanezt kérték az MSZMP Szeged városi bizottságától is.

A gazdaságpolitikai kérdések, a gazdasági vezetés kapcsán ugyancsak voltak észrevételek az elbeszélgetéseken. Ezen a téren is lassú volt az információ. Szóval tették a kommunisták, hogy vállalati utasításokról, rendelkezésekről a dolgozók nem kapnak rendszeresen tájékoztatást. A hatékonyabb munkáról, a vállalati belső tartalmakról, munkaadó-üzemvezetéséről is sok szó esett. Hangoztatták, hogy nemcsak a pártvezetőségeknek és tagjaiknak kell foglalkozni eredményesen a munkafegyveléssel, a takarékos gazdálkodással, a kétféle munka és gépi eszközök jobb kihasználásával, hanem a gazdasági vezetőknek is, a brigádvezetőktől az üzemigazgatókig, a művezetőktől az üzemvezetőkig. Az sem maradt szó nélkül, hogy jobban ki kell használni a munkaverseny-mozgalomban az anyagi és erkölcsi ösztönzés adta lehetőségeket, a szocialista brigádok kollektív erejét, kezdeményező-készségét. A gazdasági vezetőktől pedig azt várják el a DÉLÉP kommunistái, hogy jobban éljenek a párt- és társadalmi szervek véleményezési jogával. Abban viszont, hogy az üzemi demokrácia fórumai ne legyenek formálisak, hanem tartalmazzanak gazdagodjanak, sokat tehetnek a munkahelyek gazdasági vezetői is.

2.

Nemcsak ennyi, ennél sokkal több vélemény, javaslat, észrevétel hangzott el a DÉLÉP-nél az elbeszélgetéseken. Minden lényeges dologra kitérve kellett hát intézkedési tervet készítenie a vállalati pártbizottságnak. A párt belső életével kapcsolatban megszabta a konkrét feladatokat személyekre szólon a párttitkároknak, pártvezetőségeknek,

alapszervezetek vezetőségének. A gazdasági vezetést érintő bírálatok, javaslatok és észrevételek tekintetében pedig a brigádvezetőktől az igazgatóig határozta meg a tennivalókat. Azóta fél év telt el, és időszerte volt áttekinteni, hogy mi valósult meg eddig az intézkedési tervből, amely a párttagsággal való elbeszélgetésre épült.

Az MSZMP DÉLÉP vállalati végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén tűzte napirendre és tárgyalta meg e témát. A többi között a párt belső életével összefüggő intézkedések sorából kiemelte, hogy a párttagság politikai iskolázása, továbbképzése jó úton halad. Az 1976/77-es tanévben 236 kommunista vett részt pártoktatásban. Főleg az oktatás tartalmának színvonalában mérhető le lényeges javulás, ami a propagandisták jó felkészültségének is köszönhető. Nem vált még általánossá, de több alapszervezetben szocialista brigádokat a pártépítésben számba jövő dolgozókat is bevontak a pártoktatásba. Az elmúlt oktatási évben negyvenen vettek részt a marxista-leninista középszintű. A marxista-leninista esti egyetem általános tagozatán egy, a szakosítón 5, a speciál kollektívumon 4 dolgozó fejezte be tanulmányait. Az új tanévben még többen tanulnak majd: felsőfokon 44-en, középfokon 40-en.

A DÉLÉP munkahelyeire a vidékről bejáró dolgozók helyzetével is foglalkoztak, és az alapszervezetekben hasznos kezdeményezések történtek politikai és szakmai képzésükre, a közéletben való részvételükre. A korábbi időhöz képest javult a pártban belüli információ. Tartalmasabb és gyorsabb. Ugyanezt várják el a pártvezetőségektől és alapszervezetek vezetőségeitől is. A vállalati párt-végrehajtó bizottság tagjai rendszeresen látogatják az alapszervezetek taggyűléseit, azoknak munkájában aktívan részt vesznek. Több alapszervezet pártcsoportjaiban beszámoltattak művezetőket, brigádvezetőket, gazdasági kérdésekről, eredményekről, munkahelyi problémákról. Kezd kialakulni, hogy az egymáshoz kapcsolódó szakmai alapszervezetek titkárai rendszeres kapcsolatot tartanak egymással a közös problémák és feladatok egyeztetésére. Az alapszervezetek többségében megfolytatták a pártcsoportok munkáját. Annak módszereit keresték, hogy miképpen lehetne őket még jobban bevonni a pártvezetőségek végrehajtásába. Gyakoribb már a kül- és belpolitikai tájékoztatás is. Jó törekvések vannak a pártmunka arányosabb elosztására, a munka ellenőrzésére, bár ez még nem általános jelenség. Ott gyümölcsöző ez a gyakorlat, ahol az alapszervezetekben személy szerint határozta meg, hogy ki, milyen pártmunkát kapott, és ezt taggyűlésen is ismertették.

3.

Fél év tapasztalatából summáztuk, hogy az elbeszélgetések után készített intézkedési tervből mi valósult meg az MSZMP DÉLÉP vállalati bizottságának gyakorlatában. A végrehajtás folyamatos, és időben sem maradtak el a legfontosabb problémák megoldásától. A fél év tapasztalatából az is kiviláglik, mint fehér folt, hogy hol kell erősíteni az intézkedési terv végrehajtását.

Lódi Ferenc

